

быстротѣ вперѣлазъ єси просвѣщеніемъ мѣханїа, ѿ іѡаннїа єси
трѣхъ жилище: юже зра блженне іанѡ, моли непрестанно
ѡ всѣхъ насъ.

Ікосъ:

Молигъ неподвижимый столпъ, совершеніе любве горнаго
блгоумїа, оумленїа бездна, не въ третїю часть взѣтъ
была єси вышнѣ, но иже незаходимое бжество іанѡ
зрахъ херубимъ, ѿ нми видѣнїи єаа поклонѣшиса, ѿ
славъ пребжественнѡ прїемлши, ѡнѡдѡ ѡбожаемъ.
тѣмъ пѣти та достѡннѡ не возможемъ, проимъ прощенїа
взывѡще кѡпнѡ: моли непрестанно ѡ всѣхъ насъ.

Пѣнь 3. ірмосъ:

Авраамѣтїи иногда въ вавѡлонѣ отроцы, пещный пламень попраша
пѣньми взывѡще: Оцъ нашихъ бже, блгословенъ єси.

Тѣлеса ранами предавши, любовію воплощагѡсѡ слова
мѣченицы, ѡ тебѡ вѣнецъ правды прїасти въ мѣпотѣ.

Свѣтомъ бжественнымъ оумъ просвѣщше, вѣрою мѣченїа
тмѡ претекосте, вопїюще прехвальнїи: Оцъ нашихъ бже
блгословенъ єси.

Теченіемъ твоихъ оустенъ медоточныхъ словесъ, пребженне
прокле, іакѡ бжественнымъ ищѣленіемъ напоѣши поющыя:
Оцъ нашихъ бже блгословенъ єси.

Силою бжественною оумъ оукрѣпль, мѣкъ гѡрькїа бѣды
претерпѣлазъ єси зовый, іларїе: Оцъ нашихъ бже блго-
словенъ єси.

Бѣгородненъ:

Іакѡ вышши всѣхъ тварей, раждаѣши всѣхъ зиждитѣла,
пребывши дѡю несквернаа, блгословеннаа єдина, прїенѡ
препрославленнаа.

Інъ. ірмосъ:

Вжїа низхожденїа Огнь оустыдѣсѡ въ вавѡлонѣ иногда. тебѡ
ради отроцы въ пещи радованною ногою, іакѡ во цвѣтницѣ
ликѡюще, полхѣ: блгословенъ єси бже Оцъ нашихъ.

Сѣмѡ прїемъ въ сѣрцы, заповѣдей бжїихъ паче сторицъ,
и тысяща